

(1867) “**पुञ्च प्रसादे**” (I-भ्वादि:-175. अक. सेट्. आत्म.)

¹स्तोकः-स्तोककः, ²उदश्चित्तोकम्, ³स्तोकान्मुक्तः, स्तोकेन मुक्तः, ⁴संस्तोजः, इति विशेषरूपाणि । सामान्यरूपाणि भौवादिकचयतिवत् (502) बोध्यानि ।

(1868) “**पुञ् स्तुतौ**” (II-अदादि:-1043. सक. अनि. उभ.)

स्तुवन्-⁵अभिष्टुवन्, ⁶तुष्टुषन्-तुष्टुषमाणः, ⁷अभिष्टुत्-पुरुष्टुत्, ⁸स्तुत्यः-अवश्य-स्तुत्यः, ⁹प्रावस्तुत्, ¹⁰आयतस्तूः, ¹¹स्तोतम्, ¹²प्रस्तावः, स्तवः, ¹³संस्तावः-संस्तवः,

1. घञि रूपमेवम् । धातोः प्रसादार्थत्वेऽपि स्तोक इत्यादिषु अल्पार्थत्वम् । निष्ठायां सेट्त्वात् घञि कुत्वस्याप्रसक्तौ ‘करणे च स्तोक—’ (2-3-33) इत्यादिषु निर्देशात् कुत्वमिति माधवः । स्तोक एव स्तोककः ।
2. ‘पोटायुवतिस्तोक—’ (2-1-65) इति तत्पुरुषः । स्तोकम्=अल्यं उददिबत्, उदश्चित्तोकम् ।
3. ‘करणे च स्तोकाल्प—’ (2-3-33) इति तृतीयापञ्चम्यौ । पञ्चमीपक्षे ‘पञ्चम्याः स्तोकादिभ्यः’ (6-3-2) इत्यल्लुक् ।
4. “वर्णविकाराभ्युपगमात् संपूर्वकात् घञि चकारस्य जकारे संस्तोजः इति मैत्रेयः” इति माधवाचार्याः ।
5. शतरि उवङ् । अभिष्टुवन् इत्यत्र ‘उपसर्गात् सुनोतिषुवतिस्यतिस्तौति—’ (8-3-65) इत्यादिना षत्वम् ।
6. सञ्जन्तादुप्रत्यये रूपम् । अभ्यासे ‘शर्पूर्वाः खयः’ (7-4-61) इति खयः शेषः । हलादिशेषापवादः । ‘स्तौतिण्योरेव—’ (8-3-61) इति षत्वम् ।
7. अग्निं स्तौतीति अग्निष्टुत् । ‘किप् च’ (3-2-76) इति कर्मण्युपपदे किप् । तुक् । ‘अग्नेः स्तुत्—’ (8-3-82) इति षत्वम् । पुरु स्तौतीति पुरुष्टुत्=ऋत्विग्विशेषः । अत्र सुषामादित्वात् (8-3-98), छान्दसत्वाद्वा षत्वम् ।
8. ‘एतिस्तु—’ (3-1-109) इति क्यप् । प्रकृतसूत्रे ‘क्यप्’ इत्यनुवर्तमानेऽपि पुनः क्यप्प्रहणं ‘ओरावश्यके’ (3-1-125) इति प्राप्तस्य ण्यतोऽप्यपवादार्थम् । अवश्यस्तुत्यः इत्यत्र मयूरव्यंसकादित्वात् समासः ।
9. ‘आजभास.....प्रावस्तुवः किप्’ (3-2-177) इति प्रावशब्द उपपदे स्तौतेः किप् ताच्छीलिकः । तुक् । प्रावस्तुत्=ऋत्विग्विशेषः ।
10. आयतं स्तौति इति आयस्तूः । ‘किब् वचिप्रच्छयायतस्तु—’ (वा. 3-2-76) इति किप् । दीर्घश्च । ह्रस्वाभावात् तुक् न ।
11. ‘दाम्नीशस्रयुजस्तु—’ (3-2-182) इति करणे ष्ट्वप्रत्ययः ।
12. प्रपूर्वकादस्मात् ‘प्रे स्तुदुश्रुवः’ (3-3-27) इति घञ् । उवर्णान्तिवत्वक्षणापो-ऽपवादः । अन्यत्र स्तवः इत्येव ।
13. ‘यज्ञे समि स्तुवः’ (3-3-31) इति संपूर्वकादस्मात् घञ् । यज्ञकर्मणि यत्र देशे छन्दोगाः समेत्य स्तुवन्ति स देशः संस्ताव इत्युच्यते । अन्यत्र संस्तवः परिचयः ।